

7. Nov. 1839

FAKTA

Dato:
7. Nov. 1839

Sidetæl:
Dagbog C, side 21

Dagbogens placering:
Den kgl. Kobberstiksamling, inv.nr.
KKS1974-33

Omtalte personer:
Meccelina Pocobelli
Torquato Tasso

TRANSSKRIFTION

7de Torsdag

Roligere end de to foregaaende Dage gik idag Formiddagen hen med at tegne, da vi havde besluttet at gaae ned til Lepre at spise; Noget vi vist nok i Fremtiden oftere vil gjøre, da det deels unægteligt er billigere, deels ogsaa langt bequemere for Rose og roligere for mig, da jeg ellers ofte bliver distraheret fra mit Arbeide ved at siige hende Besked [overstreget: med hvad] [naar] hun selv ikke kan gjøre sig forstaaelig for Værtinden.¹ Spiiser man imidlertid langt fra saa godt hos Lepre som hjemme, har dog igjen den lille Adspredelse at tale et Par Ord med Andre og tilmed gjøre sig en lille Spadseretur i den smukke Middagstiime, der her paa denne Aarstiid er som i September hjemme. Rose fik endelig idag det længe ventede Brev, og hendes Glæde var derfor stor; vi gik om Eftermiddagen ud at see Representationen i St Spirito hvor en Pave forestiltes at beværte en Deel Fattige, hvoriblant en Engel ogsaa befant sig. Det heele var ordnet med megen Smag og overgik langt hvad vi havde seet forgangne Dag i la morte. Vi gik fra St Spirito til St: Onofrio var ogsaa inde i Haugen, og nød den smukke Udsigt over Byen under Tasso's² Eeg; hvorfra vi langsom gjennem Trastevere tiltraate den lange Tilbagevei. Dog en høist ubehagelig Aften fulgte for mig oven paa Alt dette, Rose var formodentlig bleven mindet om Alt det gode hun i det kjære Hjem havde givet slip paa, og hvorfor hun her og hos mig vel ikke finder Erstatning nok. Et Ord var da nok for at bringe hende i Vrede mod mig og grædende at beklage sig over sin Skjæbne og min Opførsel. Jeg føler mig meget ulykkelig, og veed ingen Udvei, da jeg seer mig fordømt til mit heele Liv at holde ud med et Væsen, der vist ingen oprigtig Kjærlighed har tilovers for mig, og som hvert Øjeblik bebreider mig at jeg har ført hende hid fjernt fra hendes Familie, hvor hun maaske ellers ville have hørt Klager over min, som hun siger haarde Opførsel. Rose ville maaske med en svagere og ganske opofrende Mand være bleven lykkelig, jeg kan ikke finde mig i hendes Særheder, og vi ere derfor begge maaske for vor Levetiid ulykkelige, vis den gode Gud ikke lader foregaae en Forandring med hende.

¹ Meccelina Pocobelli.

² Torquato Tasso.

